

Súd: Okresný súd Košice okolie
Spisová značka: 20Csp/229/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120307281
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lukáš Beňák
ECLI: ECLI:SK:OSKE3:2022:6120307281.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice - okolie sudcom JUDr. Lukášom Beňákom v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom Pajštúnka 5, Bratislava, zast.: Remedium Legal, s.r.o., IČO: 53 255 739, so sídlom Pajštúnka 5, Bratislava, proti žalovaným: 1/ A. O., D.. XX.XX.XXXX, N. F. XXX/XX, XXX XX O. D. N., 2/ O. O., D.. XX.XX.XXXX, N. F.Ž. XXX/XX, XXX XX O. D. N., o zaplatenie 1.816,72 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaní v 1/ a 2/ rade sú p o v i n n í spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 71,68 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 71,68 € od 23.03.2019 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

III. Žiadna zo strán n e m á na náhradu trov konania právo.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa prostredníctvom upomínacieho konania žalobou zo dňa 21.05.2020 domáhal, aby súd zaviazal žalovaných zaplatiť mu sumu 1.816,72 € s príslušenstvom a nahradiť mu trovy konania.

2. Svoju žalobu odôvodnil tým, že žalovaní sú fyzické osoby, ktoré sú v zmysle Uznesenia tunajšieho súdu zo dňa 06.03.2017 sp. zn. 10D/697/2016 v dedičskej veci poručiťky V. O. jej právnymi nástupcami. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 22.03.2019 postúpil postupca Slovenská sporiteľňa, a.s. (ďalej len „postupca“) na žalobcu pohľadávku voči žalovaným. Žalobca je právny nástupca spoločnosti Slovenská sporiteľňa, a.s., ktorá uzatvorila dňa 09.01.2014 s poručiťkou Zmluvu o splátkovom úvere (ďalej len „zmluva“), na základe ktorej poručiťke poskytol sumu vo výške 1.000 € na obdobie 84 mesiacov s výškou mesačnej splátky 29,01 €. Vzhľadom na to, že poručiťka porušila svoju povinnosť splácať poskytnutý úver, resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas, t. j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, žalobca vyzýval poručiťku výzvami na úhradu dlžnej sumy. Dlžné splátky napriek týmto výzvam neuhradila, preto podaním zo dňa 02.03.2018 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Do dnešného dňa žalovaní dlžné splátky neuhradili. Celkový dlh žalovaných ku dňu postúpenia pohľadávky tak predstavuje sumu 1.816,72 € (pozostáva z istiny vo výške 980,82 €, z riadneho úroku vo výške 758,12 €, z úroku z omeškania vo výške 77,78 € a z poplatkov vo výške 0 €). Žalobca si zároveň si uplatnil úrok z omeškania a náhradu trov konania.

3. Upomínací súd vydal vo veci platobný rozkaz sp. zn. 1Up/1037/2020 zo dňa 08.06.2020 v zmysle žalobného petitu.

4. Vzhľadom na nemožnosť zistenia skutočného pobytu žalovaných a nedoručenia v danej veci vydaného platobného rozkazu upomínací súd vyzval žalobcu, aby navrhol pokračovanie v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). Žalobca v odpovedi na výzvu upomínacieho súdu navrhol pokračovať v konaní na príslušnom súde podľa CSP. Následne upomínací súd dňa postúpil vec na tunajší súd dňa 24.03.2021.

5. Žalobu s prílohami sa žalovaným nepodarilo doručiť do vlastných rúk napriek vykonaným dotazovaním Mesta Moldava nad Bodvou.

6. Následne súd žalobu s prílohami žalovaným v 1/ a 2/ rade doručil postupom podľa § 116 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP).

7. Súd nariadil vo veci pojednávanie dňa 29.03.2022, ktorého sa nezúčastnil žalobca ani jeho právny zástupca, ktorý svoju neúčasť na pojednávaní ospravedlnil a žiadali pojednávať v ich neprítomnosti. V tomto podaní žalobca okrem iného uviedol, že žiada žalobe vyhovieť v celom rozsahu, keďže žiadne skutočnosti nie sú sporné. V prípade, ak by súd nepovažoval uplatnený nárok za preukázaný v celom rozsahu, žiadal súd o písomné vyzvanie žalobcu na preukázanie uvedených skutočností aj k odročeniu pojednávania, nakoľko žalobca dosiaľ nemal vedomosť o prípadnom vnímaní akýchkoľvek skutočností ako sporných zo strany súdu. Nedostavili sa ani žalovaní. Vychádzajúc z § 180 CSP súd vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti strán sporu.

8. Súd vykonal dokazovanie listinami založenými v spise a zistil tento skutkový stav:

9. Právny predchodca žalobcu - spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s., uzatvoril dňa 09.01.2014 s právnou predchodkyňou žalovaných (ďalej aj poručiiteľkou) Zmluvu o splátkovom úvere (ďalej len „zmluva“) vo výške 1.000 €. Poručiiteľka sa ju zaviazala splatiť v 84 mesačných splátkach po 29,01 €. Celková čiastka spojená s úverom bola vo výške 2.435,68 €. RPMN bolo vo výške 35,03%, priemerná hodnota RPMN 25,84%, výška úrokovej sadzby 30% p. a. Prvá splátka splatná dňa 15.02.2014, ďalšie splátky splatné vždy 15. dňa v mesiaci, termín konečnej splatnosti 15.01.2021. Poručiiteľka sa zaviazala poskytnutý úver vrátiť, zaplatiť úrok, príslušenstvo a poplatky. Poručiiteľka si svoje povinnosti splácať úver riadne a včas nesplnil, preto právny predchodca žalobcu žalobca podaním zo dňa 02.03.2018 vyhlásil ku dňu 01.03.2018 mimoriadnu splatnosť úveru. Žalovaní v 1/ a 2/ rade sú fyzické osoby, ktoré sú v zmysle Uznesenia tunajšieho súdu zo dňa 06.03.2017 sp. zn. 10D/697/2016 v dedičskej veci poručiiteľky V. O. jej právnymi nástupcami. Celkový dlh žalovaných ku dňu postúpenia pohľadávky tak predstavuje sumu 1.816,72 € (pozostáva z istiny vo výške 980,82 €, z riadneho úroku vo výške 758,12 €, z úroku z omeškania vo výške 77,78 € a z poplatkov vo výške 0 €). Žalobca si zároveň si uplatnil úrok z omeškania a náhradu trov konania.

10. Z predloženého splátkového kalendára súd zistil, že poručiiteľka uhradila sumu 928,32 €, pričom jej bolo poskytnutých 1.000 €.

11. Z uznesenia tunajšieho súdu zo dňa 06.03.2017 sp. zn. 10D/697/2016 v dedičskej veci poručiiteľky V. O. mal súd za preukázané, že právnymi nástupcami poručiiteľky sa stali žalovaní v 1/ a 2/ rade. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 06.03.2017.

12. Výzvou zo dňa 28.01.2018 právny predchodca žalobcu oznámil žalovaným, že sú v omeškaním so splácaním pohľadávky vo výške 337,875 € s prísl. Súčasne ich vyzval na úhradu dlžnej sumy v lehote 15 dní odo dňa doručenia tejto výzvy a upozornil ich, že v prípade ak nebude pohľadávka v poskytnutej lehote uhradená, banka bude oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru.

13. Oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 02.03.2018 právny predchodca žalobcu oznámil žalovaným, že vyhlásil ku dňu 01.03.2018 mimoriadnu splatnosť pohľadávky.

14. Výzvou zo dňa 18.12.2018 právny predchodca žalobcu žalovaným oznámil, že sú v omeškaní so splácaním pohľadávky viac ako 3 mesiace s tým, že ak pohľadávku banky vo výške 1.717,66 € neuhradia, banka bude oprávnená postúpiť pohľadávku tretej osobe.

15. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 22.03.2019 postúpil postupca Slovenská sporiteľňa, a.s. (ďalej len „postupca“) na žalobcu pohľadávku voči žalovaným.

16. Oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 30.03.2019 právny predchodca žalobcu oznámil žalovaným, že postúpil pohľadávku voči žalovaným na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 22.03.2019 na terajšieho žalobcu.

17. Podľa ust. § 52 ods. 1 až 4 Obč. zák. spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

18. Podľa ust. § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom znení (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

19. Podľa ust. § 2 písm. a/ a písm. b/ zákona o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania a veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

20. Podľa ust. § 2 písm. d/ zákona o spotrebiteľských úveroch sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

21. Podľa ust. § 3 ods. 1 Obč. zák. výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

22. Podľa ust. § 39 Obč. zák. neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

23. Podľa ust. § 53 ods. 6 Obč. zák. ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

24. Z predložených listinných dôkazov mal súd preukázané, že žalobca si uplatňoval voči žalovaným nároky vzniknuté z uzavretej Zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 09.01.2014 (ďalej len „zmluva“). Podľa výpisu z obchodného registra, právny predchodca žalobcu, spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s., mala v predmete činnosti okrem iného aj poskytovanie úverov, je teda dodávateľom a veriteľom podľa zákona o spotrebiteľských úveroch v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy ako aj v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, nakoľko túto činnosť vykonáva v rámci svojho podnikania. Poručiiteľka zmluvu uzatvárala ako spotrebiteľ, keďže sa jedná o fyzickú osobu, ktorá pri uzatváraní predmetnej zmluvy nekonala v rámci svojho podnikania, povolania alebo zamestnania. Ak ide potom o vzťah dodávateľa a spotrebiteľa, ide o vzťah spotrebiteľský, ktorý sa riadi ustanoveniami Obč. zák. a zákona o spotrebiteľských úveroch. Z predloženej zmluvy je evidentné, že ide o tzv. typovú zmluvu, teda zmluvu, vrátane jej zmluvných podmienok, ktoré sú vopred pripravené. Sú pripravené žalobcom bez účasti druhej strany, teda spotrebiteľa, pre vopred neurčený široký okruh spotrebiteľov, pričom spotrebiteľ nemá právo zásadným spôsobom do nej zasahovať a prípadne meniť jej podmienky, okrem výšky úveru, prípadne

výšky splátok a doby splatnosti. Ide o formulár zmluvy s vopred pripravenými podmienkami, v ktorej sa len vyplňajú potrebné údaje. Pri zákonom posudzovaní konkrétneho prípadu súd dospel k záveru, že záväzkový vzťah, ktorý vznikol medzi právnym predchodcom žalobcu a poručiiteľkou na základe zmluvy uzavretej dňa 09.01.2014 je vzťahom občianskoprávnym a na predmetnú zmluvu sa hľadí ako na typovú spotrebiteľskú zmluvu podľa Obč. zák. a zákona č. 129/2010 Z. z.

25. Súd sa pri svojom rozhodovaní v danom prípade zaoberal výškou odplaty, t.j. výškou dohodnutého úroku z úveru, ktorý činil za obdobie 84 mesiacov pri schválenej sume 1.000 € - 30% ročne. Pri posúdení primeranosti dojednanej výšky úrokov pri peňažnej pôžičke treba prihliadnuť na celkové okolnosti úkonu, jeho pohnútky a účel, ktorý sledoval, ako aj porovnať dojednaný úrok s úrokovou mierou obvyklou z praxe peňažných ústavov (Rozsudok NS SR sp. zn. 1Cdo 57/2005 z 1.7.2010). Občiansky zákonník (Obchodný zákonník a ani iné právne predpisy) výslovne nestanovia, do akej výšky je možné pri pôžičke alebo úvere dojednať úroky, z čoho vyplýva, že sú predmetom voľného zmluvného dojednaní medzi zmluvnými stranami, čo však neznamená, že by sa na túto dohodu nevzťahovalo ust. § 3 ods. 1 Obč. zák., podľa ktorého výkon práv a povinností, vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov, nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. Neprimerane vysoké úroky, dojednané pri peňažnej pôžičke alebo úvere sú všeobecne považované za odporujúce uznávaným pravidlám správania a vzájomným vzťahom medzi ľuďmi a mravným princípom spoločenského poriadku, a teda sú v rozpore s dobrými mravmi. V súlade s dobrými mravmi je len také konanie veriteľa, ktorý sa pri peňažnej pôžičke uspokojí bez ohľadu na to, v akej situácii sa nachádza dlžník, s primeranou výškou odplaty (odmeny) za užívanie požičanej istiny a ktorý svoje voľné peňažné prostriedky mieni zhodnotiť obvyklým spôsobom.

26. Podľa štatistiky zverejnenej na stránke Národnej banky Slovenska, v roku 2014 v januári (v čase uzavretia zmluvy) priemerná úroková miera z úverov poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny, pri domácnostiach a pri úrokoch poskytnutých nad 5 rokov (spotrebiteľské a ostatné úvery) bola 14,04% p. a. Z toho je zrejmé, že úrok dohodnutý medzi zmluvnými stranami v danom prípade (30%) o viac ako 100% prevyšoval úroky, za ktoré banky poskytovali úvery v rozhodnom období. Je síce pravdou, že vo veciach tzv. nebankových subjektov (právny predchodca žalobcu) sa dajú vo všeobecnosti akceptovať vyššie úroky vzhľadom na vyššiu mieru rizika, rozhodne však nie o viac ako 100 % oproti priemeru bánk, pričom v každom jednotlivom prípade sa musia zohľadniť osobitosti daného prípadu.

27. Vzhľadom na uvedené má súd za to, že dohoda o úroku je v zmysle ust. § 39 Obč. zák. v rozpore s dobrými mravmi a zároveň v rozpore so zákonom (§ 53 ods. 6 Obč. zák.). Súd v tejto súvislosti poukazuje aj na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1M Cdo 1/2009 zo dňa 31.07.2009, podľa ktorého: „Hoci maximálna výška úrokov (ako odplaty za užívanie požičanej finančnej čiastky) pri peňažných pôžičkách ani pri úveroch nie je žiadnym právnym predpisom limitovaná a je ponechaná výlučne na dohodu zmluvných strán, nie je neobmedzená. Dohoda o výške úrokov totiž musí byť v súlade s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom. Právny úkon postihnutý takouto vadou je absolútne neplatný. O takýto stav pôjde spravidla vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy.“ V zmysle vyššie uvedeného, súd konštatuje, že v danom prípade odplata (úrok z úveru) podstatne prevyšuje odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch a to o viac ako 100%, preto je dohoda o úrokoch neplatná a z tohto dôvodu súd považoval celý úver za bezúčelný.

28. Čo sa týka otázky, z čoho treba vychádzať pri určovaní odplaty na zmluvy uzavreté do 31.05.2014, súd zastáva názor, že zákonodarca jasne vyjadril svoj zámer, z čoho treba vychádzať pri výške odplaty pred novelou Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. a implementácie § 1a ods. 1 do platnosti. Súd poukazuje na prechodné ust. § 10d ods. 2 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. k úpravám platným od 01.06.2014, v zmysle ktorého ak dôjde k poskytnutiu peňažných prostriedkov spotrebiteľovi v období po 31. máji 2014 a pred 1. septembrom 2014, odplata sa na účely tohto nariadenia vlády rozumie odplata obvykle požadovaná bankami a pobočkami zahraničných bánk podľa § 1 ods. 3 za úvery alebo pôžičky v čase uzavretia spotrebiteľskej zmluvy a za najvyššiu prípustnú výšku odplaty sa považuje odplata, ktorá nesmie prevýšiť dvojnásobok úrokových mier úverov pre domácnosti zverejňovaných na webovom sídle Národnej banky Slovenska ako súčasť úrokovej štatistiky za prvý mesiac kalendárneho štvrtroka predchádzajúceho uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy. Zároveň v zmysle ust. § 1 ods. 4 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. platného od 01.09.2014 na účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty podľa § 1a sa použije priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu

2a) naposledy v čase predchádzajúcom uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy. Prvá štatistika priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov bola zverejnená až za 2. štvrťrok 2014 a pred týmto obdobím bola zverejňovaná len štatistika súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi (bankový aj nebankový sektor spolu), teda nie je to tá istá štatistika, na akú odkazuje Nariadenie v § 1 ods. 4.

29. Pri porovnaní výšky odplaty a jej stropu na zmluvy uzavreté pred 01.06.2014 by preto výklad, že celková výška odplaty vyjadrená prostredníctvom RPMN je rozhodujúcim faktorom pre ustálenie celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom (pri tomto výklade by teda bolo potrebné vychádzať zo štatistiky súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi), bol v neprospech spotrebiteľa. Pre porovnanie (ak by sme vychádzali zo štatistiky podľa RPMN, strop odplaty v prejednávanej veci by bol 49,36% - 24,68% x2, naproti tomu ak vychádzame z úrokových mier, strop odplaty je 28,08% - 14,04% x2). Vzhľadom na uvedené je súd toho názoru, že na spotrebiteľské zmluvy uzavreté pred 01.06.2014 pri výške odplaty je potrebné vychádzať z úrokových mier a nie z RPMN.

30. Súd v tomto smere poukazuje aj na rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 3Co/416/2018 zo dňa 28.11.2019, v zmysle ktorého pri spotrebiteľských zmluvách a určovaní výšky odplaty podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka platného do 1.9.2014, s poukázaním na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009 a sp. zn. 1Cdo 57/2005 z 1.7.2010, je potrebné vychádzať z výšky dvojnásobku úrokových mier platných v čase uzavretia zmluvy (bod 19 uvedeného rozhodnutia), na rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6Co195/2019 zo dňa 21.07.2020 (body 27 až 32) a tiež na rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2CoCsp/7/2022 zo dňa 12.04.2022, obe v obdobnom duchu (body 17 až 20 odôvodnenia).

31. Súd sa ďalej zaoberal v zmysle ust. § 54a Obč. zák. otázkou premlčania uplatneného nároku a konštatuje, že nárok žalobcu nie je premlčaný, nakoľko k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru došlo ku dňu 01.03.2018, pričom bol dodržaný zákonný postup v zmysle ust. § 53 ods. 9 Obč. zák. v spojení s ust. § 565 Obč. zák., a žalobu na upomínací súd žalobca podal dňa 21.05.2020, teda včas. Súčasne bol dodržaný zákonný postup v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách pri postúpení z banky na nebankový subjekt.

32. Po vykonanom dokazovaní má súd za preukázané, že právny predchodca žalobcu poskytol poručiťke úver v celkovej sume istiny 1.000 €. Poručiťka (i žalovaní) doposiaľ uhradila(i) žalobcovi sumu 928,32 € (podľa prehľadu splátok a úhrad). Vzhľadom na to, že súd s poukazom na vyššie uvedené, považuje zmluvu o spotrebiteľskom úvere za bezúročnú (výška odplaty je v rozpore s § 53 ods. 6 Obč. zák. a v rozpore s dobrými mravmi), je možné priznať žalobcovi iba sumu nesplatennej istiny bez akýchkoľvek úrokov. Z týchto dôvodov súd v tejto časti považoval žalobu za dôvodnú a priznal žalobcovi sumu 71,68 € (1.000 € - 928,32 €) a v prevyšujúcom rozsahu nad sumu istiny vo výške 71,68 € z dôvodov vyššie uvedených, žalobu zamietol.

33. Súd sa tiež nemôže stotožniť s argumentáciou žalobcu uvedú v ospravedlnení na pojednávaní v zmysle, že ak súd nepovažuje nárok žalobcu za preukázaný v celom rozsahu, žiada súd o písomné vyzvanie žalobcu na preukázanie uvedených skutočností aj k odročeniu pojednávania, nakoľko žalobca dosiaľ nemal vedomosť o prípadnom vnímaní akýchkoľvek skutočností ako sporných zo strany súdu. K tomu sa súdu žiada uviesť, že v prejednávanej veci sa jedná o spor so slabšou stranou, súd skúma ex offo neprijateľné podmienky zmluvy, premlčanie, postúpenie pohľadávky a pod., navyše súd na pojednávaní vyslovil predbežné právne posúdenie, v ktorom uviedol, ktoré veci sú sporné a ktoré nie a aj ako plánuje rozhodnúť. Žalobca sa pojednávania dobrovoľne nezúčastnil, svoju neprítomnosť ospravedlnil, čo súd akceptoval, preto nie je možné súhlasiť so žalobcom, že postup súdu mal byť taký, že pojednávanie odročí a vyzve písomne žalobcu k vyjadreniu sa k sporným otázkam. Žalobca mal možnosť sa pojednávania zúčastniť a priamo na pojednávaní reagovať. Ak tak dobrovoľne neučinil, nesie za to dôsledky. Navyše navrhovaný postup žalobcu je v príkrom rozpore s hospodárnosťou konania ako aj zásadou ústnosti v konaní, preto súd riadne pojednával a rozhodol.

34. Podľa ust. § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nespĺní, je v omeškaní. Ak ho nespĺní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo

od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis (§ 517 ods. 2 Obč. zák.).

35. Podľa ust. § 3 Nariadenia platnom od 01.02.2013 výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky (ďalej len „ECB“) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

36. Žalovaní v1/ a 2/ rade sa s plnením svojho peňažného záväzku dostali do omeškania, preto ich súd zaviazal zaplatiť aj úrok z omeškania, ktorý bol vyčíslený v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením a to vo výške 5% ročne zo sumy 71,68 € od 23.03.2019 do zaplatenia.

37. Na základe uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení súd žalobe žalobcu v časti vyhovel a zaviazal žalovaných v 1/ a 2/ rade, aby žalobcovi spoločne a nerozdielne zaplatili 71,68 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 71,68 € od 23.03.2019 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcom rozsahu nad sumu istiny 71,68 € súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

38. Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

39. Podľa ust. § 255 ods. 2 CSP ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

40. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

41. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení. Žalobca bol úspešný len čiastočne (71,38 €) a v menšom rozsahu ako žalovaní (1.745,04 €), ktorým však žiadne trovy konania nevznikli, preto súd vyslovil, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Súd zároveň nevidel priestor pre aplikáciu ust. § 257 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia v dvoch vyhotoveniach na Okresný súd Košice - okolie.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a/ neboli splnené procesné podmienky,

b/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e/ súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f/ súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g/ zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h/ rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolanie musí byť podpísané a predložené v 2 rovnopisoch.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).